

PARAULA I VIDA

Visquem les festes més grans de l'any cristià

És diumenge de Rams. Joia pel nostre Rei humil i pacificador i passió que dóna sentit a totes les creus i dolors dels homes, perquè salven el món unides a Ell!

Els infants i el poble de bona voluntat acullen el Crist, i d'ells aprenem a obrir-li el cor a un Rei autèntic i convincent. «Feliços els nets de cor, perquè veuran Déu!»

Amb palmes i llores, llençant-se al seu pas, l'aclamen «Beneït el qui ve en nom del Senyor!», i ens ensenyan a estimar del tot aquest Rei de Pau. Aprenuem a lloar Déu i a cercar l'únic bé veritable, la felicitat més gran que és viure en la veritat i en l'amor.

Iniciem la gran Setmana Santa, els dies més grans per als cristians. No ho oblidem. Són dies de creu i de passió, però que han guanyat la salvació per a tots els homes i dones de tots els llocs i de tots els temps.

Crist ve per tots, i es dóna per tots, Especialment els qui més necessiten el metge, els pecadors i els qui se saben febles, «els cansats i afeixugats».

Ens regala un sopar pasqual que serà memòria seva, on Ell mai no mancarà, on Ell es fa aliment de l'esperit perquè tinguem vida i vida abundant.

Ens mostra que rentar els peus i humiliar-se és el camí d'una joia que el món no pot donar. Per amor es lliura fins a la creu, com si fos un malfactor, tot per la bogeria de l'amor, sense càlculs, ni límits ni condicions. Ens dóna l'esperança més gran la que traspasa els límits de la mateixa mort, i que tot ho recobreix amb una nova llum. Ens ensenya a fer silenci i a esperar la vinguda del Senyor quan i com Ell voldrà, per la Resurrecció d'entre els morts.

Aquesta Setmana Santa, tant si tenim uns dies d'esbarjo com si treballem; amb la família unida i els amics qui ens visiten, amb les festes populars, via-crucis, processons, caramelles, mones i aplecs...

acostem-nos humils al Jesús de la Creu, contemplem fins on ha arribat l'amor de Déu, i demanem-li a Jesús que ens ensenyi a estimar com Ell.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Proper Sínode dels bisbes sobre l'evangelització

► Mons. Nikola Eterovic, secretari general del Sínode dels Bisbes, presentà als informadors, el passat 4 de març, els *Lineamenta* de la XIII assemblea general ordinària del Sínode episcopal que es reunirà a Roma durant el mes d'octubre de 2012 i que tractarà sobre la nova evangelització. Aquest document de sondeig previ, conegut amb la paraula llatina *lineamenta* i publicat en 8 llengües, es titula «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana». I el títol del primer capítol és «El temps d'una nova evangelització» i explica com va néixer aquesta idea i com s'ha concretat en els pontificats de Joan Pau II i de Benet XVI. Les respostes a les 71 preguntes del document han d'arribar al Vaticà abans del dia 1 de novembre de 2011. La síntesi d'aquestes respostes constituirà el document de treball (*Instrumentum laboris*) del proper Sínode. (Foto: Benet XVI beneeix els bisbes amb el llibre dels Evangelis en l'obertura del Sínode especial per als bisbes d'Orient Mitjà, el 10/10/2010).

NOTA DE DIVERSES CONFESIONS CRISTIANES

Setmana Santa: Viatges, descans i pregària

Els representants de diverses confessions cristianes reunits a Barcelona volem fer-vos arribar els nostres pensaments i reflexions per als pròxims dies. Som a les portes d'una nova *operació sortida* per gaudir d'un merescut descans, utilitzant mitjans de transport molt diversos. Destaquen el cotxe i els autocars, sense oblidar les motocicletes, les bicicletes i altres. Ara bé, tots som vianants allà on siguem.

Hem de ser conscients que ens devem als altres i a nosaltres mateixos amb el nostre comportament. Conduir ha de ser un acte responsable, d'una banda, però de benestar, de l'altra. Caminar és un acte que fem per inèrcia, però no exempt de risc per possibles faltes d'atenció (un semàfor vermell que no veiem, el pas zebra que passem sense atendre a la circulació, el mòbil que sona en un pas de vianants i que contestem despreocupats, etc.) i que, per desgràcia, pot acabar en un accident.

Des del moment que ens donen la vida els nostres pares hem rebut molt, però cada un de nosaltres té també els seus dons, segons ens explica sant Pau en la primera carta als Corintis (12,4-7), que diu: «Hi ha dons diversos: però l'Esperit és el mateix. Hi ha tasques diferents, però el Senyor és el mateix. Les activitats són diverses, però Déu, que les promou

totes, és el mateix. En qualsevol cas, l'Esperit es manifesta present atorgant a cadascú el seu do de cara al bé de la comunitat.»

Quanta saviesa amaguen aquestes paraules: treballs diferents (transport de mercaderies, de viatgers, etc.); activitats, amb i sense conducció, responsabilitats molt diverses i, ara, unes vacances amb desplaçaments sobre rodes o com a vianants, acompanyats, generalment, per persones que estimem. I sense oblidar en cap moment que, si volem, Déu és present en cada un de nosaltres, fem el que fem.

¿No ens fa pensar que tots tenim uns dons que hem de regalar? Conduint o caminant tinguem present que som cristians, units pel baptisme, i cadascú amb els seus carismes. Hauríem de procurar fer arribar aquest missatge al nostre entorn *amb vista al bé de la comunitat*.

Viatjant o a casa us desitgem «uns feliços i fructífers dons de l'Esperit».

Pastor Felip Carmona
Església Evangèlica de Catalunya

Pastor Alfredo Villanueva
Església Cristiana Adventista del Setè Dia

M. Rosa Ocaña
Laica i delegada d'Ecumenisme
Església Ortodoxa

Mn. Josep Lluís Fernández i Esteve Rifà
Església Catòlica

Divendres Sant: Diada dels Sants Llocs

Amb el lema «Terra Santa, Església de comunió i testimoni», s'anuncia aquest any que el Divendres Sant se celebra la col·lecta per a les obres cristianes de la terra del Senyor. El comissari de Terra Santa a les diòcesis catalanes és el P. Manuel Pradós, OFM. (c/ Santaló 80 - 08021 Barcelona), tel. 932 092 090, tel. i fax 932 022 757, c/e: terrasanta@franciscans.cat.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mí, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados. El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libere, si tanto le quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladrán las manos y los pies, puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde el mediodía hasta la media tarde vinieron tinieblas sobre toda aquella región. A media tarde, Jesús gritó: «Elí, Elí, lamá sabaktaní.» (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?») Al oírlo algunos de los que estaban por allí dijeron: «A Elías llama este.» Uno de ellos fue corriendo; en seguida cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo.» Jesús dio otro grito fuerte y exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo, la tierra tembló, las rocas se rajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron. Después que él resucitó salieron de las tumbas, entraron en la Ciudad Santa y se aparecieron a muchos. El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Realmente este era Hijo de Dios.»

Entrada de Jesús a Jerusalem. Fresc del Giotto (fragment). Capella Scrovegni, Pàdua (Itàlia)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11 ■ **dimarts:** Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38 ■ **dimecres:** Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25 □ **dijous:** Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15 ■ **divendres:** Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42 ■ **dissabte.**

Comença el temps de Pasqua

□ **Diumenge** vinent, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores: pròpia): *Vetlla:* Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia:* Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *Per a la Missa vespertina, l'Evangeli pot ser:* Lc 24,13-35.

COMENTARI

Passió segons sant Mateu

El relat de la passió i la mort de Jesús és el més impressionant dels evangelis. De fet, n'hi ha quatre de diferents, i a cada evangeli, que són complementaris entre ells. Són quatre visions dels mateixos fets, que responen a la sensibilitat d'autors i de comunitats diferents. Les narracions evangèliques de la passió contenen el nucli de la fe cristiana, i combinen els fets i la interpretació. En poques pàgines dramàtiques i colpidores hi ha expressat el més gran error humà i la més gran acció salvadora de Déu. La proclamació de la passió és un pòrtic excel·lent a les celebracions de la Setmana Santa.

La passió segons sant Mateu s'inspira en l'evangeli de Marc, i el segueix

força de prop, si bé amb accents propis. S'hi fa evident la grandesa de Jesús que, enmig de la incomprensió i del rebuig injust que pateix, es manté ferm i serè. Al seu costat, en canvi, destaca la feblesa dels deixebles: un el traïx, un altre nega d'haver-lo conegut, tots l'abandonen... En el text abunden les al·lusions a l'Antic Testament, per mostrar que els esdeveniments no són un fracàs sorprenent, sinó que encaixen de manera sorprenent en el pla de Déu, insinuat en alguns Salmos o en els textos sobre el servent del Senyor del profeta Isaïes.

També són rellevants les referències a la festa jueva de la Pasqua, que és el marc en el qual es produeixen els darrers fets de la vida de Jesús, i que ajuda

a entendre el sentit de la seva mort: Jesús és el nou anyell pasqual, que amb la seva mort porta la llibertat i la salvació definitiva a tota la humanitat.

Escollar o rellegir el relat de la Passió és una invitació a resseguir amb sorpresa i admiració el camí de Jesús, que no es deixa enganyar en cap moment per la violència. Jesús estima fins a l'extrem, dóna la vida pel poble que el rebutja. Una vida així no pot acabar en el sepulcre. Des de la creu s'albira ja en la llunyania la llum del matí de Pasqua. Però abans cal passar per totes les etapes de la Setmana Santa, per identificar-se amb Jesús, amb els seus sentiments i la seva donació.

Agustí Borrell

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Nebó, final de trajecte

En *Històries i personatges* ens centrarem en la reflexió al voltant de cinc figures de l'Antic Testament: Abraham, Isaac, Jacob, Josep i Moisès. Es tracta dels protagonistes principals del Pentateuc. Ara bé, el fil conductor d'aquest llibre serà un indret geogràfic amb un gran valor simbòlic: la muntanya de Nebó.

En una de les sessions del curs que vaig fer per a un grup de joves, una noia em preguntà per quin motiu Moisès no va poder entrar a la Terra Promesa. En un primer moment li vaig contestar amb una resposta convencional, correcta des del punt de vista exegetí; vaig al·ludir a l'incident de Meribà. Però després em vaig adonar que la pregunta anava més enllà d'una simple curiositat per un fet puntual de la Bíblia.

Si la vocació de Moisès culminava en la Terra Promesa, quin sentit té que al final Déu li prohibeixi d'entrar-hi? Per a algú que s'està plantejant una vocació concre-

ta, que és capaç d'invertir totes les seves energies en un projecte religiós, no és pas una pregunta irrellevant.

Tal vegada Nebó sigui una metàfora d'aquesta postmodernitat tan actual. És un indret on s'escaifica la fi de la història, el final d'un viatge que ha donat sentit a milers de persones i ja s'han acomplert les promeses de Déu, és a dir, ha culminat el progrés, com diu F. Fukuyama, teòric del «fi de la història»? O, ben al contrari, és el final de la història perquè no s'han assolit els seus objectius, com afirma el teòric de la postmodernitat J. F. Lyotard? Quin sentit té la vida quan ja s'ha arribat al final del camí. I ara què?

Potser Moisès i els altres protagonistes de la Bíblia siguin uns bons companys de viatge per als homes i les dones que, immersos en la postmodernitat, senten que ha acabat una història per a ells i no saben del cert vers on es dirigeixen.

Josep Otón

(*Històries i personatges*. Ed. Claret, Barcelona 2009)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

El corazón de la madre

«**S**ólo una madre tiene el amor que: no va, ni viene, ni se pierde, ni mengua, ni se cansa», escribió Mn. Costa i Llobera, inspirándose en san Juan de la Cruz. El Viernes Santo contemplamos la misión de la Madre de Jesús: estar «de pie», «junto a» su Hijo en la cruz.

Ser madre es:

- Agudizar los oídos —noche y día— para atender al hijo;
- Servir a sus necesidades y curar sus heridas;
- Remediar sus penas y calmar sus dolores;
- Enjugar sus lágrimas y secar de raíz sus llantos;
- Ahuyentar miedos y remediar males;
- Atender al hijo enfermo o al más desvalido;
- Acompañar al hijo que está solo, al más necesitado;
- Velar, estar siempre «allí», «de pie», «junto» al ser amado.

Santa Teresa del Niño Jesús afirmaba: «La obra maestra más hermosa del corazón de Dios es el corazón de una madre.»

J. M. Alimbau

Portada del último libro de J. M. Alimbau: *La madre*, con el subtítulo *La tuya y la mía*, y la frase de Giusti: «Nadie te amará nunca con el amor de una madre.» (Ed. Claret, col. «Ayuda personal», Barcelona 2011).

SANTORAL

17. ✠ Diumenge de Rams. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. Dilluns. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. Dimarts. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. Dimecres. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. Dijous. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. Divendres. Sant Caius o Gai (de Dal·màcia) i sant Soter, papes i màrtirs; sant Agapit I, papa; santa Senorina, verge.

23. Dissabte. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

ENTREVISTA

IGNASI MIRANDA

Pregar de tu a tu

El periodista Ignasi Miranda, director del programa *El primer café* de Ràdio Estel i coordinador de *La Missa* de La 2 de TVE, ha tancat el seu particular període de pregàries dels cicles litúrgics. Amb la publicació del llibre *Pregàries de tu a tu* del cicle A (Ed. Claret), finalitza el recull de textos amb les pregàries que recita amb veu en *off* cada diumenge per ambientar el moment previ al cant de la comunió i acció de gràcies de la Missa de TVE Catalunya. L'Ignasi Miranda fa un text en cada celebració, tot i que el llibre n'inclou més per completar el calendari litúrgic —alguns festius no hi ha missa en català per TVE. Són fragments pensats «per fer de la pregària un instrument més proper a la persona sigui quina sigui la seva situació de cada moment».

Ara has publicat el tercer i últim llibre de *Pregàries de tu a tu*, el del cicle A. Com valors tota l'experiència?

Tinc la sensació d'haver completat tot un projecte, senzill i sense grans pretensions. *Pregàries de tu a tu* és una eina que no caduca. A partir d'ara, seguint els tres cicles de la litúrgia, tothom podrà pregar amb aquest llibre tots els diumenges i dies de festa religiosa. Aquest any, la gran novetat és que el llibre ha començat a sortir també en castellà (*Oraciones de tú a tú*).

Quina importància té i com es concreta la pregària per al cristià?

La pregària és fonamental per al cristià perquè posa la persona en contacte amb Déu. Trobar sovint aquella estona per parlar amb el Senyor, amb el Déu creador que ens estima o particularment amb Jesucrist, sigui quina sigui la manera de fer-ho, dona una gran satisfacció al creient. Penso que la pregària es concreta en la petició a Déu d'un favor o un bé, en l'acció de gràcies, en les reflexions des de l'interior de cadascú i en l'espontaneïtat a l'hora de comunicar-nos amb Ell. Tot plegat ajuda a fer que els espais de pregària siguin una obertura de cor més que no pas una llista d'objectius.

Com es fa el pas de l'esperit de pregària a la formulació d'un text concret de pregària?

Des de la meua experiència a l'hora d'escriure el llibre *Pregàries de tu a tu*, puc dir que elaborar un text per parlar amb Déu és més fàcil del que hauria imaginat abans. Fàcil no vol dir que tot surti automàtic, però estic segur que l'esperit de pregària ja prepara l'interior de l'ésser humà a dir alguna cosa al Pare bo que ens estima. Per a mi, la formulació dels textos surt de les imatges i les situacions humanes recollides en la Litúrgia de la Paraula que l'Església ens proposa cada setmana. Això, unit a pensaments sobre realitats concretes del nostre món, m'ha ajudat molt a fer les pregàries.

Òscar Bardají i Martín

EDUCAR

Hemos perdido autoridad

Claro está que ahora es más difícil educar! Antaño había una perfecta confabulación educativa en la que todos los estamentos

sociales se complementaban con eficiencia. En la actualidad las diversas opciones educativas —cuando no son claramente *deseducativas*— dificultan la idea de unificar criterios entre los miembros de nuestra comunidad.

Literalmente, las familias han perdido la autoridad. Lo cierto es que muchos progenitores —y educadores en general, y aquí incluyo a los maestros— han perdido la autoridad. Como se dice popularmente, *han tirado la toalla*. Y alguien tiene que recogerla y ponérsela sobre los hombros con energía y convencimiento.

Algunos psiquiatras nos apresuramos a puntualizar que es cierto que los hijos de padres autoritarios se rebelan y viven la aventura de transgredir las reglas hasta reorganizar sus propias normas, pero los niños criados sin normas carecen de referentes para organizar su propia vida. Acostumbrados a hacer su santa voluntad, se sorprenden cuando alguien les plantea una exigencia, un esfuerzo o una obligación. La flexibilidad, un valor muy importante para educar, no puede confundirse con la tolerancia generalizada o la permisividad sistemática.

A modo de conclusión, para educar hay que imponer disciplina, con objetivos claros y concretos, manteniendo la coherencia entre lo que decimos y lo que hacemos. Marcar un camino recto y profundo. Los hijos demandan límites que les ayuden a desarrollarse adecuadamente.

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

Mons. Vives saluda al nou moviment jove MCECC

Més d'un miler de monitors i monitores es van trobar a Lleida en la Trobada de mon-

Els joves, durant l'acte

itors i monitores de Catalunya, el 26 i 27 de març de 2011. L'acte d'inauguració de la Trobada es va fer amb presència del Conseller de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, Josep Lluís Cleries; l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives; l'Alcalde de Lleida, Àngel Ros; i de la Presidenta de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai (CCCCCE), Estrella Segura. Aquest ha estat el primer acte oficial del nou Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC), que aplega més de 263 centres d'esplai de les diòcesis catalanes i 4.000 monitors i monitores. El MCECC ha estat gestat gràcies a les federacions i moviments de centres d'esplais de les diòcesis catalanes amb la finalitat d'oferir assessorament tècnic i educatiu, promoure la formació i intercanvi entre els centres d'esplai i centres d'esplai diaris, elaborar materials de suport i promoure la participació associativa.

Conferència quaresmal a Trep en la Jornada per la vida

El 25 de març, a Trep, tingué lloc una xerrada quaresmal. El tema «Cultura de la mort, cultura de la vida» va ser desenvolupat pel Delegat Diocesà per la Pastoral de la Família i la Vida, Dr. Joan Antoni Mateo Garcia. El conferenciant insistí en el fet que un dels signes dels temps on Déu ens interpel·la avui és el servei i la defensa a la vida humana des de la concepció fins a la mort natural. Mn. Mateo presentà el desolador panorama de l'avortament al nostre país i cridà a una decidida campanya ciutadana per ajudar a obrir els ulls de les persones davant aquest drama. Igualment recordà la doctrina de l'Església pel que fa a les darreres etapes de la vida i insistí en la necessària sol·licitud dels cristians envers l'ajuda a tothom, sobretot cap aquells que en tenen més necessitat.

Consagració de la verge Cristina Ribot a Sant Julià de Lòria

Cristina Ribot va rebre la consagració en l'Orde de les Verges a l'església parroquial de Sant Julià de Lòria (Andorra), en una celebració eucarística presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada pel Vicari General d'Urgell, l'Arxiprest de les Valls, el Rector de la Parròquia, Mn. Chisvert, i l'anterior Rector, Mn. Dídac Martín, així com altres preveres de l'Arxiprestat i el P. Jean Estrada de l'arxidiòcesi de Montpel·lier.

L'Arquebisbe donà la benvinguda als fidels alternant el català i el francès, en atenció als familiars i amics (entre els quals hi havia altres verges consagrades) de la Cristina vinguts de França, als quals va recordar la dita andorrana que els Pirineus mai no poden ser una frontera, sinó un vincle d'amistat i de fraternitat entre els pobles a banda i banda de la serralada.

També va alternar totes dues llengües a l'homilia, en la qual, tot comentant la lectura de l'Evangeli d'aquest diumenge (Jo 4), va exhortar els fidels a «tenir set de Déu, set de donar Amor i de rebre Amor, d'un Amor que només Déu pot sadollar. Sovint ens mostrem molt actius per obtenir coses que pensem que ens donaran la felicitat i ens ompliran el cor, però un cop assolida la fita que ens havíem fixat ens adonem que seguim tenint set, que ens cal l'aigua viva que ens arriba a través de l'Església».

Celebració a Sant Julià de Lòria

I adreçant-se directament a la Cristina Ribot li digué: «El Senyor t'ha cridat a donar-li la vida, completament, tal com Ell es dona, com un Espòs a qui es fa entrega del present i també del futur.»

L'exemple de la Cristina, afegí l'Arquebisbe, «no és un gest contrari a la vocació del matrimoni, ni a cap altra manera cristiana de viure cristianament, sinó que és un estímul per a tots nosaltres. Un estímul i un exemple per seguir un camí de fe i de vida en Crist, tal com ella fa avui en donar el pas de consagrar la seva virginitat al Crist. Demanem al Senyor la gràcia de viure les nostres vocacions amb radicalitat».

Tot seguit, començà el ritu de la consagració, amb l'interrogatori a la Cristina Ribot, qui va confirmar públicament el seu desig de perseverar en el propòsit de la santa virginitat en el servei del Senyor i de l'Església, i de ser consagrada com a esposa de nostre Senyor Jesucrist. Després de les lletanies dels sants, perquè ajudin la Cristina en la nova vida de compromís cristià que ha triat, i de la signatura del document a l'altar que testimonia la seva voluntat de donar aquest pas, l'Arquebisbe féu la pregària consecratòria i li féu entrega dels signes de la consagració, tot dient-li: «Rep, filla estimada, l'anell, signe de la teva consagració; guarda intacta la teva fidelitat al Crist, i no oblidis mai que t'has obligat al servei de Crist i del seu Cos, que és l'Església». I en lliurar-li el Llibre de la litúrgia de les Hores, li digué: «Rep el llibre de la pregària de l'Església; tingues sempre als llavis les lloances del Pare del cel, i intercedeix per la salvació de tot el món.»

Hi foren presents l'Hble. Sr. Cònsol Major de Sant Julià i altres Consellers del Comú, i acompanyaren els cants els Petits Cantors lliures d'Andorra.

Trobada de joves del Moviment Janer i de voluntaris per a la beatificació d'Anna M. Janer

Dissabte 26 i diumenge 27 de març, es van reunir a la Residència de la Sagrada Família d'Urgell de la Seu d'Urgell una trentena de joves del Moviment Janer que col·laboraran com a voluntaris en la preparació i en la realització de la cerimònia de beatificació d'Anna Maria Janer el proper 8 d'octubre a la Catedral de la Seu d'Urgell. També va ser present en la trobada la Germana Pilar Adín, postuladora de la causa de beatificació, i altres germanes de la Congregació de la Sagrada Família d'Urgell. Mons. Joan-Enric Vives va celebrar amb ells l'Eucaristia diumenge dia 27 al matí, i els va agrair la seva generositat, encoratjant-los en la seva tasca. Comentant l'Evangeli de la samaritana, l'Arquebisbe d'Urgell els va convidar a «nodrir en el propi cor el desig de coses grans i nobles» i a «apaivagar la set de felicitat que tota persona sent amb el que Jesús ens ofereix: Ell mateix fet pa de vida per nosaltres». Durant l'Ofertori, els joves van presentar al Senyor, a través d'uns pòsters que resumien els punts principals, la feina de reflexió feta en els diversos grups de treball.

Confirmacions a Artesa de Segre

El 26 de març a l'església parroquial d'Artesa de Segre, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la confirmació a 19 joves. Estava acompanyat pel Rector Mn. Antoni Ballester i per Mn. Antoni Pich i Mn. Cinto Busquet. Exhortà els joves a viure contracorrent del nostre món que ridiculitza la fe, ens aparta dels valors espirituals i de Déu, i a donar un testimoniatge coherent de vida i d'amor, seguint fidelment el Crist.

Mans Unides, molt activa al bisbat d'Urgell i a Andorra

El passat 30 de març va tenir lloc al Centre Cívic de la Seu el sopar de la Fam que s'organitza per a Mans Unides amb la col·laboració de l'Ajuntament i molts voluntaris.

L'acte va començar amb la valoració de la campanya del darrer any i la presentació del projecte d'aquest any, seguidament es va projectar un vídeo de les activitats que es duen a terme a Senegal i unes fotografies de les activitats dutes a terme en el darrer any.

L'assistència va ser molt nombrosa i el resultat assolit molt bo. L'organització ha agraït de tot cor les persones que fan possible que l'ajuda desinteressada arribi a les persones més necessitades.

D'altra banda, el 23 de març al vespre va tenir lloc la reunió ordinària de «Mans Unides d'Andorra» que aquest dia fou presidida per

El sopar a la Seu d'Urgell va aplegar gent molt diversa

l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep. Hi assistiren la Presidenta Meritxell Farrero i el grup de vo-

luntaris que habitualment porten la responsabilitat d'aquesta ONG catòlica al Principat.

Aquesta reunió era de revisió de la Campanya del 2011, que econòmicament ha donat molt bons resultats i podran així ajudar els projectes diversos que estaven compromesos, a l'Índia, amb Mans Unides de tota la Diòcesi, i a més projectes d'ajuda al Cameroun, al Senegal i a Argentina. També van aprovar una ajuda per a la República Dominicana. El total de la Campanya ja ha ascendit a 99.250 euros.

El Sr. Arquebisbe va animar el treball seriós de solidaritat que va realitzant Mans Unides, i va rebre informació sobre els actes que encara tenen previstos de fer a Encamp amb el Festival del 10 d'abril, i a les Escoles de Sant Ermengol i de l'Institut Espanyol els dies 25 de març i 31 de març respectivament.